

SJEĆANJE NA GOSPARA ANTUNA PAVLIČEVIĆA (1934.-2004.) *In memory of Mr. Antun Pavličević (1934.-2004.)*

Ponekad bi mi gospar Tonći došao u Pomorski muzej zatražiti i posuditi pokoju knjigu, pa bismo neobvezno i nakratko popričali. Sjećam se da je bio nesvakidašnje duhovit u ovom nekako ozbiljnom svijetu. Tako je upravo on zaslužan što su police za knjige u radnim prostorijama onako skladno uklopljene u ambijent Pomorskog muzeja u Dubrovniku, a te su tamnosmeđe panel-ploče zapravo nosioci knjižnog fundusa, znanja za budućnost i kad nas više ne bude. Bezrezervno se prihvatio popravka oštećenog ratnog broda (trijere) kojem je puklo nekoliko vesala i pripona, iako za taj precizan i pomalo nezahvalan posao nije tražio nikakvu naknadu, već mu je najveća bila upravo ta što će brod svojom restituiranom pojavom resiti muzejski prostor.

Sjećam ga se ponajviše sa sastanaka Društva brodomodelara "Argosy" (dugo mu je bio predsjednik), kojima nisam baš često nazočio, Uvijek optimističan, gospar bi Tonći svojim šalama (čak i pokojom odviše ljudskom psovkom) uvijek začinjao takve skupove. Bio je i sudac na izložbama maketa brodova, a neke njegove

sugestije u smislu pokretne (svjetle, "bijele") i nepokretne (tamne, "crne") opute, razlikovanja baštuna i bumpresa (bompresa) na provi (pramčane statve) i dr., ostat će mi u sjećanju. Osobito je upozoravao na to da se pri gradnje replike galijuna (u prirodnoj i prilično "opipljivoj" veličini) također mora osobito paziti na jedrilje (takelažu, snast), raspored užadi i slično.

Počeo je pisati i rječnik pomorskog nazivlja, pa sam ga uputio na članak "Pregled povijesti rada na sakupljanju i obradi hrvatske pomorske terminologije (od početka do Drugoga svjetskog rata)" iz knjige Jadranske leksičke studije Radovana Vidovića.

Gospar Tonći, neka Vam vjetar lagano zapuše u odmjereno razapeta jedra da mirno zaplovite morem vječnosti. Hvala Vam što ste svojim postojanjem uljepšali ovaj svijet.

Đivo Bašić

Rukopis primljen: 22.9.2004.

